

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. balandžio 26 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Didiesiems prekybos centrams taikomas regioninis mokestis – ?sisteigimo laisvė – Aplinkos apsauga ir teritorijos planavimas – Valstybės pagalba – Atrankinys priemonė“

Bylose C-234/16 ir C-235/16

dėl *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas, Ispanija) 2016 m. kovo 10 ir 11 d. nutartimis, kurias Teisingumo Teismas gavo 2016 m. balandžio 25 d., pagal SESV 267 straipsnį pateiktą prašymą priimti prejudicinį sprendimą bylose

Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

prieš

Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16),

Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16)

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas R. Silva de Lapuerta, teisėjai C. G. Fernlund, J.-C. Bonichot (pranešėjas), A. Arabadjiev ir E. Regan,

generalinį advokatą J. Kokott,

posėdžio sekretorą L. Carrasco Marco, administratorą,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2017 m. liepos 6 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- *Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)*, atstovaujamos *abogados* J. Pérez-Bustamante Köster ir F. Löwhagen, ir *procurador* J. M. Villasante García,
 - *Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias* ir *Consejo de Gobierno del Principado de Asturias*, atstovaujamos *letrada* A. Roces Llaneza,
 - Europos Komisijos, atstovaujamos N. Gossement, P. Nemešková ir G. Luengo,
- susipažinęs su 2017 m. lapkričio 9 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada, priima šį

Sprendimas

1 Prašymai priimti prejudicinius sprendimus pateikti dėl SESV 49 ir 54 straipsnių ir SESV 107

straipsnio 1 dalies išaiškinimo.

2 Šie prašymai pateikti nagrinėjant *Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución* (ANGED) ginčą su *Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias* (Asturijos autonominio regiono ekonomikos ir finansų ministerija, Ispanija) ir *Consejo de Gobierno del Principado de Asturias* (Asturijos autonominio regiono vyriausybės taryba) dėl Asturijos autonominiame regione esantiems didiesiems prekybos centrams taikomo mokesčio teisėtumo.

Ispanijos teisės aktai

3 Pagrindinėse bylose taikomos redakcijos 2002 m. gruodžio 27 d. *Ley del Principado de Asturias 15/2002, de medidas presupuestarias, administrativas y fiscales* (Asturijos autonominio regiono įstatymas Nr. 15/2002 dėl biudžeto, administracinių ir mokesčių priemonių) (2002 m. gruodžio 31 d. BOPA Nr. 301) (toliau – įstatymas Nr. 15/2002) 21 straipsnyje nustatyta, kad nuo 2003 m. sausio 1 d. didiesiems prekybos centrams taikomas mokestis (toliau – IGEC).

4 Įstatymo Nr. 15/2002 preambulėje nurodyta, kad šiuo mokesčiu siekiama didiesiems prekybos centrams perkelti našta dėl jų veiklos keliamo neigiamo poveikio teritorijai, aplinkai ir miesto prekybos tvarkai.

5 Įstatymo Nr. 15/2002 21 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad iš IGEC gautos pajamos naudojamos „rengti ir vykdyti programas, skirtas sektoriaus gairėms dėl prekybos sąrangos“ gyvendinti ir „aplinkos būklei ir infrastruktūros tinklams gerinti“.

6 Kaip nustatyta įstatymo Nr. 15/2002 21 straipsnio 3 dalyje, šis mokestis taikomas individualiems ir kolektyviniams prekybos centrams, kurių naudingas ekspozicijos ir mažmeninės prekybos plotas yra 4 000 m² arba daugiau. Nuo 2005 m. sausio 1 d. galiojanti riba anksčiau buvo 2 500 m².

7 Įstatymo 2002/15 21 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad IGEC netaikomas didiesiems individualiems prekybos centrams, kurių naudingas ekspozicijos ir mažmeninės prekybos plotas neviršija 10 000 m² ir kurie išimtinai prekiauja sodo ir daržo reikmenimis, automobiliais, statybos medžiagomis, žranga ir pramonei tiekiamomis prekėmis.

8 Įstatymo 2002/15 21 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad IGEC apmokestinami savininkai, eksploatuojantys didžiuosius prekybos centrus, nesvarbu, ar jie yra individualūs, ar kolektyviniai, t. y. šiems didiesiems prekybos centrams priklausančios patalpos ar patalpų savininkai, kurie arba tiesiogiai vykdo komercinį veiklą, arba patalpų ar patalpas suteikia tretiesiems asmenims tokiai veiklai vykdyti.

9 Šio įstatymo 21 straipsnio 7 dalyje nustatyta mokesčio bazės skaičiavimo tvarka, kurioje atsižvelgiama, be kita ko, į gyventojų tankumą dešimties kilometrų spinduliu aplink prekybos centro vietą.

10 Įstatymo 2002/15 21 straipsnio 11 dalyje nustatyta, kad IGEC skaičiuojamas taikant, jei reikia, 10 % mokesčio dydžio lengvatą didiesiems prekybos centrams, kurie yra ne miesto teritorijoje ir kuriuos galima atvykti bent dvejų rėščių skirtingomis transporto priemonėmis, ir lengvatą tiems didiesiems prekybos centrams, kurie vykdo su aplinkos apsauga susijusius projektus, už aplinkos apsaugą atsakingos institucijos pripažįstamus tinkamais.

11 Nuo 2015 m. sausio 1 d. šio mokesčio teisinis reglamentavimas panašiai išdėstyta 2014 m. liepos 23 d. *decreto legislativo 1/2014, por el que se aprueba el texto refundido de las disposiciones legales del Principado de Asturias en materia de Tributos Propios* (Dekretas

Įstatymas Nr. 1/2014, kuriuo tvirtinama nauja Asturijos autonominio regiono mokesčių srities teisės nuostatų redakcija) (2014 m. liepos 29 d. BOPA Nr. 175).

12 Šio įstatymo dekreto preambulės III punkte iš esmės atkartota įstatymo 15/2002 preambulė, kurioje vis dėlto nebekalbama apie didžiąjį prekybos centrų neigiamą poveikį miesto prekybos tvarkai.

Pagrindinės bylos ir prejudiciniai klausimai

13 Įstatymu Nr. 15/2002 nustatytas visoje Asturijos autonominio regiono teritorijoje esantiems didiesiems prekybos centrams taikomas regioninis mokestis, kad būtų kompensuotas poveikis teritorijai, būtų miestų prekybos sandarai, ir aplinkai, kurį gali lemti didieji prekybos centrai. 2003 m. liepos 3 d. sprendimu Asturijos regiono ekonomikos ir finansų ministerija patvirtino registravimosi, pakeitimo ir išsiregistravimo kaip IGEC mokytojui deklaracijos formą. 2009 m. lapkričio 11 d. Asturijos autonominio regiono vyriausybės taryba *decreto 139/2009, por el que se aprueba el Reglamento del Impuesto sobre Grandes Establecimientos Comerciales* (Dekretas Nr. 139/2009, kuriuo tvirtinamas reglamentas dėl didiesiems prekybos centrams taikomo mokesčio) (2009 m. lapkričio 25 d. BOPA Nr. 273) patvirtino reglamentą dėl IGEC.

14 2003 m. ANGED, didžiąsias prekybos ūmones nacionaliniu mastu vienijanti asociacija, pateikė administracinį skundą *Tribunal Superior del Principado de Asturias* (Asturijos aukštesnysis teisingumo teismas, Ispanija), kuriuo prašė panaikinti šį sprendimą dėl to, kad jis prieštarauja įsisteigimo laisvei ir valstybės pagalbos teisei.

15 2009 m. ANGED šiame teisme taip pat pareiškė administracinį skundą dėl šio dekreto panaikinimo.

16 Šis teismas sustabdė abiejų bylų nagrinėjimą, kol bus atsakyta į klausimą, kurį jis pateikė *Tribunal Constitucional* (Konstitucinis Teismas, Ispanija) dėl IGEC reglamentuojančių teisės aktų konstitucingumo. Tada, kai 2014 m. balandžio 10 d. *Tribunal Constitucional* (Konstitucinis Teismas) atmetė šį prašymą, *Tribunal Superior de Justicia de Asturias* (Asturijos aukštesnysis teisingumo teismas) taip pat atmetė ANGED pateiktus administracinius skundus. Dėl šio sprendimo atmesti administracinius skundus ANGED pateikė *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas, Ispanija) apeliacinį skundą.

17 ANGED taip pat pateikė Komisijai skundą dėl IGEC nustatymo tardama, kad tai gali būti valstybės pagalbos forma.

18 2014 m. lapkričio 28 d. raštu Komisija informavo Ispanijos valdžios institucijas, kad, atlikus preliminarų ICEG sistemos vertinimą, mažiems prekybos centrams ir tam tikriems specializuotiems prekybos centrams taikoma išimtis gali būti laikoma su vidaus rinka nesuderinama valstybės pagalba ir kad Ispanijos Karalystė turi panaikinti arba pakeisti šį mokestį.

19 Būtų šiomis aplinkybomis *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) nusprendę sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus (jie yra vienodi bylose C-234/16 ir C-235/16):

„1. Ar SESV 49 ir 54 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiama regiono mastu nustatyti mokestį didiesiems prekybos centrams, kurių naudingas ekspozicijos ir mažmeninės prekybos plotas yra lygus 4 000 m² ar viršija jį, dėl daromo poveikio teritorijai, aplinkai ir šio regiono miestų prekybos tvarkai, tačiau kuris taikomas neatsižvelgiant į tai, ar vieta, kurioje veikia šie prekybos centrai, patenka ar nepatenka į konsoliduotą miesto teritoriją, ir kuris daugeliu atvejų taikomas kitų valstybių narių bendrovėms, tačiau:

a) netaikomas prekybininkams, kurie turi kelis individualius ar kolektyvinius prekybos centrus, kurių kiekvieno naudingas ekspozicijai ir mažmeninei prekybai skirtas plotas yra mažesnis nei 4 000 m², neatsižvelgiant į visų naudingų ekspozicijos ir mažmeninės prekybos plotų bendrą sumą, ir

b) netaikomas didiesiems individualiems prekybos centrams, kurių naudingas ekspozicijai ir mažmeninei prekybai skirtas plotas yra mažesnis nei 10 000 m², jeigu jie prekiauja išimtinai tik sodo reikmenimis, automobiliais, statybos prekėmis, žranga ir pramonei tiekiamomis prekėmis?

2. Ar SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad remiantis šia nuostata draudžiama valstybės pagalba yra individuali ar kolektyvini? prekybos centrų, kurių naudingas ekspozicijai ir mažmeninei prekybai skirtas plotas yra mažesnis nei 4 000 m², ir didžiųjų individuali? prekybos centrų, kurių naudingas ekspozicijai ir mažmeninei prekybai skirtas plotas yra mažesnis nei 10 000 m², jeigu jie prekiauja išimtinai tik sodo reikmenimis, automobiliais, statybos prekėmis, žranga ir pramonei tiekiamomis prekėmis, neapmokestinimas Astorijoje taikomu IGEC“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

20 Pirmajame klausime prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar SESV 49 ir 54 straipsniai turi būti aiškinami taip, jog jie draudžia taikyti pagrindinį byloje aptariamą didiesiems prekybos centrams taikomą mokestį.

21 Remiantis suformuota jurisprudencija, įsisteigimo laisvė siekiama užtikrinti, kad priimančiojoje valstybėje narėje kitų valstybių narių piliečiams ir SESV 54 straipsnyje nurodytoms įmonėms bus taikomas vienodas požiūris, ir, kiek tai susiję su įmonėmis, draudžiama bet kokia diskriminacija dėl buveinės vietos (žr., be kita ko, 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, C-374/04, EU:C:2006:773, 43 punktų ir 2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Denkavit Internationaal ir Denkavit France*, C-170/05, EU:C:2006:783, 22 punktų).

22 Šiuo atveju draudžiama ne tik atvira diskriminacija dėl bendrovių buveinės vietos, bet ir visos paslėptos diskriminacijos formos, kurios, taikant kitus kriterijus, sukelia tokį pačią pasekmę (2014 m. vasario 5 d. Sprendimo *Hervis Sport és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, 30 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

23 Beje, privaloma rinkliava, kuri taikoma nustačius iš pirmo žvilgsnio objektyvų diferencijavimo kriterijų, tačiau daugeliu atvejų, atsižvelgiant į jo savybes, sukuria nepalankių padarinių bendrovėms, kurių buveinė kitose valstybėse narėse ir kurios yra panašioje padėtyje, palyginti su bendrovėmis, kurių buveinė apmokestinimo valstybėje narėje, yra SESV 49 ir 54 straipsniais grindžiama netiesioginė diskriminacija dėl bendrovių buveinės vietos (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 5 d. Sprendimo *Hervis Sport és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, 37–41 punktus).

24 Pagrindinėse bylose nagrinėjamuose teisės aktuose nustatytas kriterijus pagal parduotuvės ekspozicijos ir prekybos plotą, o tai nėra jokia tiesioginė diskriminacija.

25 Remiantis Teisingumo Teismui pateiktais duomenimis taip pat negalima teigti, kad dėl šio kriterijaus kitų valstybių narių piliečiai ar kitoje valstybėje narėje buveiną turintys bendrovės daugeliu atvejų atsiduria nepalankioje padėtyje.

26 Iš tiesų, šis konstatavimas nepagrįstas ANGED rašytinėse pastabose pateiktais duomenimis; tose pastabose iš esmės kalbama apie Katalonijos autonominio regiono nustatytą mokestį didiesiems prekybos centrams. Be to, Asturijos autonominis regionas savo ruožtu nurodė, kad IGEC našta iš esmės tenka Ispanijos kilmės mokesčių mokėtojams.

27 Beje, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad jam trūksta „patvirtintos“ informacijos, kad būtų galima paslėptos diskriminacijos egzistavimą.

28 Todėl pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad SESV 49 ir 54 straipsniai turi būti aiškinami taip, jog jais nedraudžiama taikyti pagrindinėje byloje aptariamo didiesiems prekybos centrams nustatyto mokesčio.

Dėl antrojo klausimo

29 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas iš esmės klausia, ar valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, galima laikyti pagrindinėje byloje aptariamą mokestį, taikomą didiesiems prekybos centrams iš esmės atsižvelgiant į jų ekspozicijos prekybos plotą todėl, kad jis netaikomas mažesniems nei 4 000 m² ploto prekybos centrams ir tiems prekybos centrams, kuriuose prekiaujama sodo ir daržo reikmenimis, automobiliais, statybos medžiagomis, žranga ir pramonei tiekiamomis prekėmis ir kurių prekybos plotas neviršija 10 000 m².

30 Norint nacionalinę priemonę kvalifikuoti kaip „valstybės pagalbą“, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, reikia, kad būtų gyvendintos visos toliau nurodytos sąlygos. Visų pirma tai turi būti valstybės arba iš valstybinių išteklių suteikta pagalba. Antra, ši pagalba turi galėti paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą. Trečia, ji turi suteikti atrankinę pranašumą jos gavėjui. Ketvirta, ji turi iškraipyti konkurenciją arba galėti ją iškraipyti (žr., be kita ko, 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group SA ir kt.*, C-20/15 P ir C-21/15 P, EU:C:2016:981, 53 punktą).

31 Kalbant apie sąlygą dėl atrankinio pobūdžio, apie kurią taip pat kalbėta Teisingumo Teisme, pažymėtina, kad remiantis suformuota jurisprudencija galima teigti, jog vertinant šią sąlygą reikia nustatyti, ar pagal konkrečią teisinę sistemą nagrinėjama nacionaline priemone „tam tikroms žmonėms ar tam tikrų prekių gamybai“ sudaromos palankesnės sąlygos nei toms, kurių faktinė ir teisinė padėtis, atsižvelgiant į tą sistemą siekiamą tikslą, yra panaši ir kurioms taip pat taikomas diferencijuotas požiūris, kurį iš esmės galima kvalifikuoti kaip „diskriminacinę“ (žr., be kita ko, 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group SA ir kt.*, C-20/15 P ir

C?21/15 P, EU:C:2016:981, 54 punkt? ir nurodyt? jurisprudencij?).

32 Konkre?iai kalbant apie nacionalines priemones, kuriomis suteikiama mokes?i? lengvata, primintina, kad tokia priemone, kuria nors ir neperduodami valstyb?s ištekliai, ta?iau ja besinaudojantys subjektai atsiduria palankesn?je pad?tyje, palyginti su kitais mokes?i? mok?tojais, gali b?ti suteiktas atrankinis pranašumas ta priemone besinaudojantiems subjektams, tod?l ji yra valstyb?s pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dal?. Ta?iau visiems be išimties ?kio subjektams taikoma bendra priemone suteikiama mokes?i? lengvata n?ra tokia pagalba, kaip ji suprantama pagal ši? nuostat? (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group SA ir kt.*, C?20/15 P ir C?21/15 P, EU:C:2016:981, 56 punktas).

33 Šiuo atveju mokestin? priemon? kvalifikuojant kaip „atrankin?“ reikia, pirma, apibr?žti tam tikroje valstyb?je nar?je taikom? bendr? arba „?prast?“ mokes?i? sistem? ir, antra, ?rodyti, kad nagrin?jama mokestin? priemon? yra išimtis, nes ja diferencijuojami ?kio subjektai, kurie, atsižvelgiant ? bendr?ja sistema siekiam? tiksl?, yra panašioje faktin?je ir teisin?je pad?tyje (žr., be kita ko, 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group SA ir kt.*, C?20/15 P ir C?21/15 P, EU:C:2016:981, 57 punkt? ir nurodyt? jurisprudencij?).

34 Taip pat reikia priminti, kad referencin? teisin? pagrind?, kuriuo remiantis vertinama, ar priemon? yra atrankin?, neb?tinai turi apibr?žti atitinkamos valstyb?s teritorijos ribos – jis gali b?ti nustatytas ir pagal teritorij?, kurioje regiono ar vietos valdžios institucija ?gyvendina konstitucijos ar teis?s akt? jai suteikt? kompetencij?. Taip yra tuomet, kai tokia valdžios institucija turi tok? teisin? ir faktin? status?, d?l kurio ji yra pakankamai nepriklausoma nuo valstyb?s nar?s centrin?s vyriausyb?s tam, kad jos priimamomis priemon?mis b?tent ji, o ne centrin? vyriausyb? vaidint? pagrindin? vaidmen? apibr?žiant politin? ir ekonomin? ?moni? veiklos aplink? (šiuo klausimu žr. 2008 m. rugs?jo 11 d. Sprendimo *Union General de Trabajadores de La Rioja (UGT?Rioja) ir kt.*, C?428/06–C?434/06, EU:C:2008:488, 47–50 punktus ir nurodyt? jurisprudencij?).

35 Ta?iau valstyb?s pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dal?, nelaikoma priemone, kuri? taikant diferencijuojamos ?mon?s, esan?ios, atsižvelgiant ? aptariama teisine sistema siekiam? tiksl?, panašioje faktin?je ir teisin?je pad?tyje, ir d?l tos priežasties *a priori* n?ra atrankin?, jeigu valstybei narei pavyksta ?rodyti, kad toks diferencijavimas yra pagr?stas d?l to, kad j? lemia sistemos, kurioje jis taikomas, pob?dis arba sandara (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group SA ir kt.*, C?20/15 P ir C?21/15 P, EU:C:2016:981, 58 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

36 Priemon?, kuria nustatyta bendros mokes?i? sistemos taikymo išimtis, gali pateisinti mokes?i? sistemos pob?dis arba bendra sandara, jei aptariama valstyb? nar? gali ?rodyti, kad ši priemon? kyla tiesiogiai iš jos mokes?i? sistemos pagrindini? ir svarbiausi? princip?. Šiuo klausimu turi b?ti daromas skirtumas tarp, viena vertus, konkre?iai mokes?i? sistemai priskiriam? tiksl?, kurie jai neb?dingi, ir, kita vertus, pa?iai mokes?i? sistemai b?ding? mechanizm?, kurie yra b?tini siekiant ši? tiksl? (2006 m. rugs?jo 6 d. Sprendimo *Portugalija / Komisija*, C?88/03, EU:C:2006:511, 81 punktas).

37 Taip pat reikia priminti, kad nors nustatant, ar mokestin? priemon? yra atrankin?, ne visada b?tina, kad ji b?t? bendra laikomos mokes?i? sistemos išimtis, aplinkyb?, kad ji yra tokia išimtis, šiuo tikslu tikrai reikšminga, jeigu j? taikant daromas skirtumas tarp dviej? ?kio subjekt? kategorij?, kuriems *a priori* taikomas diferencijuotas poži?ris, t. y. tarp ?kio subjekt?, kuriems taikoma išimtimi laikoma priemon?, ir ?kio subjekt?, kuriems toliau taikoma bendra mokestin? sistema, nors abi min?tos kategorijos yra panašioje pad?tyje atsižvelgiant ? ta sistema siekiama tiksl? (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group SA ir kt.*, C?20/15 P ir C?21/15 P, EU:C:2016:981, 77 punktas).

38 Kalbant apie pagrindinį je byloje nagrinėjamus teisės aktus pažymėtina, kad Teisingumo Teisme nebuvo ginājama, jog teritorinis referencinis pagrindas turi būti apibrėžtas taip, kad apimtų Astūrijos autonominio regiono teritoriją.

39 Beje, nepaisant to, jog su ekspozicijos prekybos plotu susijęs kriterijus formaliai nelaikomas konkretaus referencinio teisinio pagrindo išimtimi, pritaikius tą kriterijų, šio mokesčio taikymo sritį nepatenka prekybos centrai, kurių prekybos plotas yra mažesnis nei 4 000 m². Todėl IGEC negali būti atskirtas nuo regioninio mokesčio, taikomo prekybos centrams, kurių ekspozicijos ir prekybos plotas viršija tam tikrą ribą.

40 Tačiau SESV 107 straipsnio 1 dalyje valstybės intervencinės priemonės apibrėžiamos pagal jų poveikį, neatsižvelgiant į naudojamus metodus (2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *British Aggregates Association*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 89 punktas).

41 Todėl negalima *a priori* atmesti prielaidos, kad toks kriterijus praktiškai gali sudaryti palankesnes sąlygas „tam tikroms žmonių arba tam tikrų prekių gamybai“, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, ir sumažinti joms tenkančią naštą, palyginti su žmonių, kurioms taikoma pagrindinį je byloje aptariama rinkliava.

42 Todėl šiomis aplinkybėmis reikia nustatyti, ar prekybos centrai, kurie nepatenka į šios rinkliavos taikymo sritį, padėtis yra ar nėra panašių prekybos centrų, kuriems taikomas tas mokestis.

43 Atliekant šią analizę svarbu atsižvelgti į tai, kad nesant šios srities reglamentuojančių Sąjungos teisės aktų, valstybės narės ir mokestinį autonomiją turintys infravalstybiniai subjektai turi kompetenciją nustatyti apmokestinimo bazes ir paskirstyti mokesčių naštą skirtingiems gamybos veiksniams ir ūkio sektoriams (2011 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtinė Karalystė*, C-106/09 P ir C-107/09 P, EU:C:2011:732, 97 punktas).

44 Kaip primena Komisija Pranešimo dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalyje vartojamos „valstybės pagalbos“ sąvokos (OL C 262, 2016, p. 1) 156 punkte, „[v]alstybės narės gali nevaržomos vykdyti tokią ekonominę politiką, kokią jos laiko esant tinkamiausia, ir visų pirma paskirstyti mokesčių naštą įvairiems pramonės sektoriaus subjektams taip, kaip jos mano esant tinkama, <...> laikydamosi Sąjungos teisės“.

45 Dėl pagrindinį je byloje nagrinėjamo mokesčio pažymėtina, kad remiantis prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo suteikta informacija darytina išvada, kad to mokesčio tikslas yra prisidėti prie aplinkos apsaugos ir teritorijos planavimo. Tai reiškia, kad reikia ištaisyti ir kompensuoti šią didžiąją prekybos centrų veiklos pasekmes aplinkai ir teritorijai, kylančias daugiausia dėl sukeliama eismo srauto, pareigojant juos prisidėti prie aplinkos veiksmų planų ir infrastruktūros gerinimo.

46 Šiuo atveju neginājytina, kad prekybos centrų poveikis aplinkai labai priklauso nuo jų dydžio. Kuo didesnis jų prekybos plotas, tuo didesnis žmonių srautas, o tai lemia didesnį poveikį aplinkai. Darytina išvada, kad ploto dydžiu grindžiamas pagrindinį je byloje nagrinėjamuose nacionalinės teisės aktuose nustatytas kriterijus, kurį taikant žmonių skirstomos pagal didesnį ar mažesnį jų poveikį, atitinka siekiamus tikslus.

47 Taip pat akivaizdu, kad tokių prekybos centrų statyba turi ypatingą reikšmę teritorijos planavimo politikai, neatsižvelgiant į vietą (pagal analogiją žr. 2011 m. kovo 24 d. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-400/08, EU:C:2011:172, 80 punktą).

48 Kalbant apie šios ribos nustatymą pažymėtina, kad jos dydis nustato nacionalinis teisės aktų leidėjas naudodamasis jam suteikta diskrecija ir kad tas dydis priklauso nuo sudėtingų techninių vertinimų, dėl kurių Teisingumo Teismas galėtų taikyti tik ribotą teisminę kontrolę. Todėl negalima vertinti, kad iš pradžių nustatyta 2 500 m² riba arba vėliau patvirtinta 4 000 m² riba yra akivaizdžiai netinkama atsižvelgiant į siekiamus tikslus.

49 Tokiomis aplinkybėmis pagrindinėje byloje nagrinėjamas žmonių prekybos ploto dydžiu grindžiamas apmokestinimo mokesčių kriterijus lemia tai, kad išskiriamos kategorijos prekybos centrų, kurie nėra panašioje padėtyje atsižvelgiant į šiuos tikslus.

50 Todėl atleidimas nuo mokesčių, taikomas Asturijos autonominiame regione esantiems prekybos centrams, kurių prekybos plotas yra ne didesnis kaip tam tikra riba, negali būti laikomas suteikiamu atrankinamam pranašumui šiems prekybos centrams ir dėl tos priežasties negali būti pripažintas valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

51 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui taip pat kyla klausimų dėl kitų pagrindinėje byloje nagrinėjamo mokesčių savybių. Jis klausia, ar prekybos centrų, kurie veikia vykdo išimtinai prekybos sodo ir daržo reikmenimis, automobiliais, statybos prekėmis, žranga ir pramonei teikiamomis prekėmis, ir kurių prekybos plotas neviršija 10 000 m², atleidimas nuo mokesčių yra laikomas jiems teikiama lengvata.

52 Reikia pažymėti, kad ši priemonė yra šiuo konkrečiu mokesčių nustatytos sistemos išimtis.

53 Asturijos autonominis regionas rašytinai pastabose teigia, kad aptariamą prekybos centrų veiklai savaime reikalingi dideli prekybos ir sandėliavimo plotai. Jų daromas poveikis aplinkai ir teritorijos planavimui vertinami atsižvelgiant į skirtingą ribą, kuri yra lygiavertė ribai, iš principo taikomai žmonių, kurioms taikomas mokestis, mažmeninių prekybos veiklai.

54 Šis aspektas gali būti tinkamas siekiant pagrįsti pagrindinėje byloje nagrinėjamuose teisės aktuose nustatytą skirstymą, kuris dėl tos priežasties nelemia atrankinio pranašumo suteikimo aptariamiems prekybos centrams. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar tikrai taip yra šiuo atveju.

55 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad prekybos centrų, kurių prekybos plotas mažesnis nei 4 000 m², atleidimas nuo pagrindinėje byloje aptariamo didiesiems prekybos centrams taikomo mokesčių, kuris iš esmės nustatomas pagal jų prekybos plotą, nėra valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Tai, kad nuo šio mokesčių atleidžiami prekybos centrai, kurie prekiauja sodo ir daržo reikmenimis, automobiliais, statybos medžiagomis, žranga ir pramonei tiekiamomis prekėmis ir kurių prekybos plotas neviršija 10 000 m², taip pat nėra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal tų nuostatų, jeigu šie prekybos centrai nedaro tokio didelio poveikio aplinkai ir teritorijos planavimui, kaip kiti prekybos centrai, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

56 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas,

kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. SESV 49 ir 54 straipsniai turi būti aiškinami taip, jog jais nedraudžiama taikyti pagrindinėje byloje aptariamo didiesiems prekybos centrams nustatyto mokes?io.

2. Prekybos centras, kuri? prekybos plotas mažesnis nei 4 000 m², atleidimas nuo pagrindinėje byloje aptariamo didiesiems prekybos centrams taikomo mokes?io, kuris iš esm?s nustatomas pagal j? prekybos plot?, n?ra valstyb?s pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dal?. Tai, kad nuo šio mokes?io atleidžiami prekybos centrai, kurie prekiauja sodo ir daržo reikmenimis, automobiliais, statybos medžiagomis, ?ranga ir pramonei tiekiamomis prek?mis ir kuri? prekybos plotas neviršija 10 000 m², taip pat n?ra valstyb?s pagalba, kaip tai suprantama pagal t? nuostat?, jeigu šie prekybos centrai nedaro tokio didelio poveikio aplinkai ir teritorijos planavimui kaip kiti prekybos centrai, o tai turi patikrinti prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas.

Parašai.

* Proceso kalba: ispan?.